

Menevşe Meneviş Köylü

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.08.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Atadan Karadenizli, eşten İç Anadolu, kendimce biraz Egeliyim.

1968 İstanbul diyor annem... Aylardan zemheri.

İlkokul dönemlerinde örgü örmeyi, lise dönemlerinde örgüt kurmayı öğrendim. Seksenli yılların 'yokluk' dönemlerinde yağ ve tüp kuyruğunda aynı anda beklemeyi öğrendim. Yine seksenli yılların 'karışık' dönemlerinde Sütçü Mine Teyze'den duvar yazısı silmeyi öğrendim.

Dahası... 12 Eylül.

Kitap yakmayı, Nazım Hikmet Ran tarafından yazılan 'Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim' adlı kitabı amcama okuması için verdiğim gecenin sabahı amcamın babama, 'bu kız yasak yayın okuyor.' demesiyle öğrendim.

Sonra... evlendim. Eşimin soy ağacında bir meyve verdim.

Dümensiz dünyanın seyrine direniyor, kader yazıp, şiir yaşıyorum.

Böyle Bir ResimYaptı Babam

üç renge hakim
bir ev
üç güvercin
ikisi evin üstünde biri havada
bir eşek bahçede
iki yapraksız ağaç
birbirinden uzakta

ve
bir elinde baston
öbüründe çiçek
tek renkli
eve doğru yürüyen bir adam...

böyle bir resim yaptı babam

çayı

demli
içti

sonra...
kalktı
gitti adam...

ben sustum...

Menevşe Köylü

Akrostiş

Resmedilseydi
Ederdim dostluğun şeklini
Şiiri hiç beceremedim
İstersen
Dokun yüreğime
Elinle...

Sesin
Aşıp dağları
Rüzgarla
Iraklara.... taaa iraklara
Kavuşunca
Ağlama zamanıydı
Vedalarda bile
Ağlamadığım kadar...
Kimseye deme e mi!

(çay kokusunu sevdiğimi.)

Menevşe Meneviş Köylü

Ađıt Alexander Pushkin

Ađıt

Arzularımı gömmek için yaşadım,
Ve hayallerimin paslandığını görmek;
Şimdi kısır bir yangındır geriye kalan,
Yanıp, küle dönen kalbim...

Alexander Pushkin
Çeviri: Menevşe Köylü

Menevşe Meneviş Köylü

ATAM'a Mektup

Seninle ilk
Okulda tanıştık
Kara tahtalı sınıfın
Kara önlüklü kızı
Hatırladın mı

Hani şu
Üç sepet elma
İki bakraç yoğurt rüşvete
Öğretmenin okula yazmadığı
Cahil Meyrem'in kızı...

Biraz da gözlerine
Annem için bakardım ATAM

Öğretmenler odasında
Rakı içerken onlar
Sen hep yanımızda olurdun...

Bir gün okula odun getirmedi diye
Dayak yiyen çelimsiz kara kızı
Hatırladın mı
Beraber ağlamıştık hani...

Annem gibi boynuna asmadan İPi
Ders boyunca örgü ören
R..... öğretmenin sınıfındaki
Okuyunca
Böyle örüldüğünü örgünün
Öğrenen hani...

Ben
Yetim ülkenin kara kızı
R..... öğretmen gibi okuyup
Örgü örmeyi beceremedim ATAM

Ne öğrendiysem senden öğrendim

Kalemi şişe yeğleyip
Sana yazdım

Okudun mu ATAM

Menevşe Meneviş Köylü

Böyle Bir Resim Yaptı Babam

üç renge hakim
bir ev
üç güvercin
ikisi evin üstünde biri havada
bir eşek bahçede
iki yapraksız ağaç
birbirinden uzakta
ve
bir elinde baston
öbüründe çiçek
tek renkli
eve doğru yürüyen bir adam...

böyle bir resim yaptı babam

çayı
demli
içti
sonra kalktı
gitti adam...

ben sustum...

Menevşe Meneviş Köylü

Bunun da Adı Yok

Ne zormuş
kelimeye anlam biçmek.

Mesela;
K'ya pantolon,
D'ye mini ölçmek...

Daha size
Mine Teyzenin
çıkırık kapılı,
ahşap yapılı evinde
asma kilitli kafeste büyüttüğü
hercai'yi anlatacaktım ya...

Mine Teyze
ne pantolon,
ne de,
mini giyer.

Hem
duyarsa
fena
söver.

Anlayın işte zor...

İyisi mi siz
bir dilek tutun.

Şimdi
yıldız
kayacak.

Menevşe Meneviş Köylü

Çalı

keçe dövülür
külah olur
kadın dövülür
ilah olur

Menevşe Meneviş Köylü

Çam-Kokulu-Çala- Kalem

bana
çam kokulu kalemle
sıladan selam düşür...

ve
mor ortanca çiçeklerini anlat
toprak koksun kağıt...

yine
hiç gerçekleşmeyen
düşümüzden bahset

ki
yağmurlu havalarda
birazcık ümidim olurdu da...

hani
ağlardım gizliden...

Menevşe Meneviş Köylü

Çeviri Cecile Caulier

Arkadaşım Gül

Hiçbir değerimiz yok
Bunu bana bu sabah
Arkadaşın gül söyledi

Tan zamanı doğdum
Çiyle vaftiz oldum
Güneşin ışıklarıyla
Sevgi içinde
Mutlu büyüdüm
Gece yapraklarımı kapatıp
Sabaha yaşlı uyandım

Çok güzeldim
Bahçendeki bütün çiçeklerin
Evet, en güzeliydim

Hiçbir değerimiz yok
Bunu bana bu sabah
Arkadaşım gül söyledi

Bak, beni yaratan tanrı
Başımı öne eğdiriyor şimdi
Ve düşünüyorum
Ve düşünüyorum
Kalbim bomboş
Ayağı çukurda
Bir hiçim

Dün bana hayrandın
Bugün toz olup
Yarın yok olacağım

Hiçbir değerimiz yok
Ve arkadaşım gül
Bu sabah öldü

Dün akşam ay
Nöbetini tutarken arkadaşımın
Ruhunu rüyamda
Göklerin üstünden
Çıplak ve çarpıcı güzelliğiyle
Bana gülümseyerek
Dans edişini gördüm

Bırak inanabilen inansın
Bana ümit gerek
O yoksa, yokum

Hiçbir değerimiz yok
Bunu bana bu sabah söyleyen

Arkadaşım güldü

Cécile Caulier

Çeviri: Menevşe Köylü

Menevşe Meneviş Köylü

Çeviri Cesare Pavese

Ölüm gelecek, senin gözlerinle bakacak.

Ölüm, hep yanımızda olan,
Akşamdan sabaha kadar uykusuz, sağır,
Eski bir pişmanlık hissi gibi.
Ya da, anlamsız bir günah...

İçi boş bir söz olacak gözlerin,
Sessiz bir çığlık gibi ve sessiz olacak.

Onları her sabah sadece
Eğilip aynaya baktığın zaman görürsün.

Ah değerli umut
O gün geldiğinde
Senin
Yaşamdan başka bir şey olmadığını
Öğreneceğiz...

Herkeseye ayrı bakışı var ölümün.
Ölüm gelecek ve senin gözlerinle bakacak.

Bir günahı durdurmak gibi olacak.
Aynada ölü yüzü görmek gibi,
Kapalı dudakları dinlemek gibi olacak
Sessizliğin girdabına girmek.

Cesare Pavese

Çeviri: Menevşe Köylü

Menevşe Meneviş Köylü

Çeviri Rainer Maria Rilke

Bir Dilek

Ben bir baharda ölmek isterim,
Yeni yaşam halkası döndüğü zaman.

Yaprakların sarardığı bir zamanda değil,
Değil, toprağın yorgun olduğu bir anda.

Değil, bir işte başarıya ulaşıldığı zaman,
Parıldayan gözler kapandığında.

Rainer Maria Rilke

Çeviri: Meneviş Köylü

Menevşe Meneviş Köylü

Çeviri Walt Whitman

Ey Kaptan, Kaptanım!

Ey Kaptan, Kaptanım! Korkulu yolculuğumuz bitti;
Gemi bütün tehlikeleri atlattı, zafer bizim.
Çan sesleri duyuyorum liman yakın, halk sevinç içinde,
Gözler gururlu ve cesurca dosdoğru ilerleyen gemimizde:
Ama ey kalp! Kalp! kalp!
Ey kanayan kırmızı damla,
Kaptanım şehit olmuş,
Buz gibi, güvertede yatıyor.

Ey Kaptan! Kaptanım! kalk ve çanları dinle;
Kalk! bayrak yarıya çekildi borazan senin için çalıyor;
Senin için bu çelenkler, çiçekler bu kalabalık senin için;
İşte Kaptan! sevgili baba!
Başını koluma daya;
Bu bir rüya böyle güvertede,
Şehit düşüp, buz gibi olman.

Kaptanım cevap vermiyor, dudakları soluk ve sessiz;
Babam kolumu hissetmiyor, nabızı atmıyor;
Korkulu yolculuktan zaferle amacına ulaşan;
Gemi demirledi sağlam ve selim, yolculuk bitti görev tamam.
Sevinin ey sahiller ve çalın ey çanlar!
Ama ben Kaptanımın şehit düştüğü yerde,
Güvertede üzüntülü adımlarla dolaşıyorum.

Walt Whitman

Çeviri: Menevşe Köylü

Menevşe Meneviş Köylü

Çöplük

insanlardan kadına
aylardan eylüle
'orospu'
demiş adam

baştan çıkan değil
suçlu
baştan çıkarın

kolay mı
baharın dal uçlarında tomurcuklanmak
öyle
çöplük içinde ötüp
tavuktan geçtim
insan uyandırmak

Menevşe Meneviş Köylü

Element

yüregimde birkaç şehir taşıyorum
ağır geliyor biliyorum
haddimi aşıyorum

Menevşe Meneviş Köylü

Elma Kurdu Armut Yurdu

milleti olmayan bir zenciyim
armutların ve elma(s) ların içinde
beyazlaşmayı bekleyen inciyim

Menevşe Meneviş Köylü

Erik Ağacı

Bahçede küçük bir erik ağacı,
Öyle küçük ki, inanmazsınız.
Basılıp ezilmesin diye üzerine,
Etrafı çit ile çevrilmiş...

Büyümeyi istiyor evet ama
Hiç büyüyemiyor küçük ağaç.
Kimse fark etmiyor ağacın,
Güneşi çok az gördüğünü...

İnanmak zor erik ağacı olduğuna.
Bir erik bile vermemiş çünkü,
Yine de o bir erik ağacıdır biliriz,
Biz onu yapraklarından tanırız...

Bertolt Brecht

Çeviri: Menevşe Meneviş Köylü

Menevşe Meneviş Köylü

Erkil

er-
kil
ile yundu

ruhunu

Ça-
Mu-
Ra
sundu

düşürdüğü 'ça' ekini arıyor şimdi şiir

Menevşe Meneviş Köylü

Eski Zaman

sene eski zaman
Mollo eniřtem ölmemiřti daha
ne mutluyduk
çiğdem toplar paylaşırdık
ekmek arası yapmak için
tadına doyamadığımız
bir tutam
karga soğanınaydı döğüşümüz
en büyük hayalimiz
bir bakraç yođurtla
gökkuşağının altından geçmekti
heyecanla bir hafta beklediđimiz
şeker degil
bir kilo zeytindi
hey gidi günler...

Menevşe Meneviş Köylü

Fırat Suyu

tut ki kadın
döl tuttu
olmaz ya...

tut ki oldu

Meryem de değil ki adı
O'nun desem

tut ki, ...
.....

yok
boş ver tutma

bırak...

Fırat'ın suyu ne namuslar yudu

Menevşe Meneviş Köylü

Havam Olsun

Hani o ekmek koyduđumuz yer var ya
İşte orada
Bir paket sigaran kalmış aılmamış
Seni görmüş kadar sevindim görünce
Yakıyorum arada bir ondan
O markaya başladığımdan değil ha
Havan olsun evde diye hani
Hiç olmazsa biraz
Havan olsun

(...bu şiir sana.)

Menevşe Meneviş Köylü

İstanbul Yani

bir görünüyor
bir kayboluyor
İstanbul yani...

açsam pencereyi
girecek içeri
öyle üşümüş kar...

hele martılar
hepten şaşkın
bir o yana
bir bu yana...
sanırsın düğün var

bir
iki
üç
dört
beş
altı
tam altı lamba bir direkte
şöööyle esti mi rüzgâr
sallanıyor koca direk...
e durur mu lambalar
onlar da sallanıyor
biri hariç
onun üstünde martı var
gelin gibi... benim gibi...

evet
kesinlikle düğün var
yoksa
niye yağsın ki kar?

RİHTİM

Menevşe Meneviş Köylü

Karmakarışık

bir ses ver
sessizliğime çığlık olsun
en çatlağından düşüncenin
en olmazından oluru ver
şiiir de versen olur
gözlerini istemem
bakışlarını ver mesela
ya da
cehennem ol
yak beni

Menevşe Meneviş Köylü

Kimse Mükemmel Değil

Jessie J - Nobody 's Perfect - Kimse Mükemmel Değil

Ne zaman sinirlensem böyle oluyorum.
Evet, çok konuşuyorum.
Bazen çenemi hiç tutamıyorum.
Şanki anlatmam lazımmış gibi, kim olursa, dinleyen birine.
İşte orada ediyorum işin içine, evet.
Sonucunu düşünmeden, bir dakika için orada kendimi kaybederek
O kızgınlık anında çıkıyor ağızımdan bütün sözler...

Ama seni hiç incitmek istemedim.
İnsanları sevilmek istediğim gibi sevmeyi öğrenmenin zamanı geldi, biliyorum.
Öğrenilen bir derstir bu, seni hayal kırıklığına uğratmak istemem.
Kendimi kötü hissediyorum.
Karma dönüp geri gelecek bence ama evet acı içinde olan sadece benim şimdi. YeAh!
Sana aramızdaki güvenin kırıldığını düşündürtmekten nefret ediyorum.
Beni affetmeyeceğini söyleme yani.
Kimse mükemmel değil çünkü, değil, değil, (no,no no.) değil. Kimse mükemmel değil.
NO!

Zamanı geri çevirebilseydim eğer,
Yemin ederim bir daha asla aşmazdım çizgiyi.
Bunları aramızda tutup kimseye anlatmamalıydım ama
Jessie gitti hislerini bütün dünyaya anlattı.
Oturdum ve gözyaşlarımdan anladım ki
Yani seni sonsuza dek yanımda istiyorsam eğer, değişmeliyim.
Söz veriyorum, deneyeceğim...

Ama seni hiç incitmek istemedim.
İnsanları sevilmek istediğim gibi sevmeyi öğrenmenin zamanı geldi, biliyorum.
Öğrenilen bir derstir bu, seni hayal kırıklığına uğratmak istemem.
Ve kendimi kötü hissediyorum.
Karma dönüp geri gelecek bence ama evet, acı içinde olan sadece benim şimdi. YeAh!
Sana aramızdaki güvenin kırıldığını düşündürtmekten nefret ediyorum.
Beni affetmeyeceğini söyleme yani.
Kimse mükemmel değil çünkü, değil, değil, (no,no.) değil. Kimse mükemmel değil.
NO! .

Kutsal biri değilim, kesinlikle değil,
Çünkü yaptığım şey hiç hoş değildi.
Sana bunu bir daha yapmayacağıma yemin ederim..
Kutsal biri değilim, kesinlikle değil
Çünkü yaptığım şey hiç hoş değildi.
Sana bunu bir daha yapmayacağıma yemin ederim.

Seni hayal kırıklığına uğratmak istemem.
kendimi kötü hissediyorum.
Karma dönüp geri gelecek bence ama evet, acı içinde olan sadece benim şimdi. YeAh!
Sana aramızdaki güvenin kırıldığını düşündürtmekten nefret ediyorum.
Beni affetmeyeceğini söyleme yani.
Kimse mükemmel değil çünkü, değil, değil, (no,no.) değil. Kimse mükemmel değil.

NO!

Jessica Ellen Cornish - Jessie J.

Çeviri: Menevşe Köylü

Aklımın Virüs'üne...

<https://www.youtube.com/watch?v=aSZVYZTze74>

Menevşe Meneviş Köylü

Kurulu Yürek

ben
bir
anneyim
çocuk
ağlamalarına
kurulu
yüreğim

Menevşe Meneviş Köylü

Paralel

Boyları enlerinden,
kadınları erkeklerinden daha çok...
Koca m e m e l i
bütün k u t s a l l a r adına;
Siz
okuyup
neyi öğrendiniz?

Menevşe Meneviş Köylü

Sandık Düzmece

sağ yüzüm
sol yüzüme gülerken
ellerin verdiği üzümle
besleniyorduk

mısır demedim ki ona
ve gizlice yediğimi ayvayı...

sol yüzüm
sağ yüzüme dik
tutunca aynayı

seninle arada kaldık iki sözüm

çare yok
kamaşacağız...

gülgillerden çiçekleri iri
dedim ona
yaz gelecek sandı

kendimi rüyada sanmamla başladı bizim masal

bir filan yokmuş
birlik varmış
ve bitler

sandıktan böyle çıktı sandık
binbirinci masala da kandık

Menevşe Meneviş Köylü

Sekseninde Bir Kadın

Sekseninde Bir Kadın (Menevşe Köylü)

Bir kadın
Sekseninde
Bisiklet üstünde geçer sokaktan
Nereden gelir
Nereye gider bilinmez
Soğuk ve yağmurlu günlerde
Üşürüm onu düşünürken
O üşümez
Ağzında ıslanmış sigarasıyla
Yine geçer gözlerimin önünden

Menevşe Meneviş Köylü

Serbest Koşma

Bir eşğımız bile kalmadı yitirmeye,
Canımızdan başladı götürmeye,
Allah bir yaşına daha yetirmeye!
Başımıza türlü bela sardı bizim...

Menevşe Meneviş Köylü

Yazın Dağlar Evimdir

yolculuğum
ölümsüzlük diyarına
her yer kır çiçekleri...

tören atları gibi eğilmiş
avlude ağaçlar...

taze baharın
soğuk sularında yüzer
şölenin kupaları...

bambu sütunlu
gizli bir yol
a ç i l i r
karanlık bahçelere...

serin bir yaz elbisesiyle
yığın içinden bir kitap seçip

ay ışığında
rüzgarın beni
resimli bir kayıkla
evime götüreceğine

i n a n a r a k

ilahi söylüyorum...

Yu Xuanji /Yu Hsuan-chi

Çeviri: Menevşe Köylü

Menevşe Meneviş Köylü

Yirmi Tavuk iki Horoz

sadece
iki tavukken
kümesin ahalisi
sessizdi ortalık...

yumurta
da
vardı...

sonra
iki horoz eklenince kümese
tavuk seslerinden anladım
savaşın başladığını...

zamanla
yirmi tavukla
üç horoz oldu...

horozlar
yumurtadan
horozları
çekili
çıkı...

savaşı hiç bitmedi kümesin...

Menevşe Meneviş Köylü

Yirmisekiz // Üç yapraklı ŞİİR

Ay sen ne güzelsin
gece gece beni
uykumdan edersin

Menevşe Meneviş Köylü

Yol

her insan
hayatı boyunca
başkalarının aradığı
bir yoldur
mutluluğa doğru

ve bir yol
iyi geleni sevgisiyle
sevgisinin iyi geleceği
i n s a n ı
bulmak için

bir yol
hayatı boylamak için...

Menevşe Meneviş Köylü

Yüze Seslem

Bahir görse şaşar,
Kendini balık sanıyor.
Zahir bilse koşar,
Durduğu yerde sayıyor.

Menevşe Meneviş Köylü